

JOE AND ANNIE HENRY

Neděle, 26. července 2015

Když k nám do Dawsonu přijeli před lety na návštěvu moji rodiče, zptal se má táta, proč procházce po městě, jestli zde nějaké hodnější staří lidé. Odpověď jsem, že bývalý náčelník zdejších indiánů - Percy Henry, jsem mu právě představitel, má už skoro 80 let. To se tátovi moc nelíbilo. Řekl, že tak starý bude už brzy také a že na nějaké opravdu staré lidi. A tak jsem se na něj triumfálně usmál: "Nojo táto, ale jeho rodiče jsou dosud živí a zdraví."

Joe Henry se narodil v roce 1898 v Ogilvie Mountains v povodí řeky Hart. Zlaté hory, která tehdy živila na nedalekém Klondike, se ale přelidnila a neúspěšně. Přijel se svou rodinou koňským vozem, protože se lidé jeho kmene Hwech'in přemístili hlavně tím, kam zrovna táhla stáda cariboo. V jedenadvaceti se nechal v městě Eagle na Aljašce najmout na kolesový parník, který tehdy obstarával dopravu mezi zlatokopeckými osadami. Když se na konci léta setkal se svými rodiči, bylo mu sděleno, že si bude brát mnohem mladší dívku Annie Mitchell. Joe tím nebyl překvapen; nadšen, protože měl s penězi, které právě vydělal, jiné plány. Ale rodiči a indiánskými stářími se tehdy moc neodmlouvalo a tak se v kostelíku vesnice Moosehide konala svatba.

Mladí manželé se pak odstěhovali zpět do hor, kde se živil jako trapper a lovcí. Anižka porodila 13 dětí, z nichž jedno zemřelo brzy po narození, ale vztahy jsou dodnes. Když přišel do školy, přestěhovala rodina zpět do vesničky Moosehide, která je sice vzdálená od Dawsonu jen asi 5 kilometrů, ale nevede tam silnice. Když pak byla v roce 1957 vesnická silnice zavazovaná, přestěhovala rodina do Dawsonu.

Joe pracoval dál jako trapper a lovník. V dobách kdy začaly právní práce na stavbě Dempster Highway do Inuviku, dělal ve svých rodných horách ředce zeměměřičem. V roce 1966 ho najal jako ředce spisovatel Dick North, když hledal řvodní srub Jacka Londona poblíž ústí řeky Stewart. Jako děkaz, že se jedná opravdu o srub slavného spisovatele, našel kus dřeva s nápisem "Jack London - minér, autor". Nakonec srub našli a kus dřeva zapadl přesně do místa na jedné z klad. Srub byl později rozebrán, odvezen, rozdělen na dvě části a doplněn novými kladami, takže mohly být postaveny sruby dva. Jeden stojí dodnes u nás v muzeu Jacka Londona, ten druhý v podobném muzeu v Oaklandu v Kalifornii. Joe a Dick tam jeli na jeho stavbu dohlížet a Joe, který do té doby neopustil Yukon, byl nadšen, že jezdíci schody v nákupních střediscích.

Když děti dokončily školu, přestěhovali se Joe a Annie do svého trapperského srubu na Wolf Creeku, asi 100 mil na sever po Dempster Hwy. Tam žili až do roku 2000. Já měl Joea rád pro jeho smysl pro humor a také pro to, že přestěhoval své stáří a nedoslýchavost pamatoval mé jméno a vždy mě hlasitě zdravil. Potkávali jsme se v oblíbeném baru zvaném Snake Pit, kde se Joe občas stávil na jedno pivo. Bubnoval pak dlaní do stolu a rytmicky zpíval univerzální indiánskou píseň heja, heja, heja, heja. Když získal pozornost věřících přítomných, tak přestál. Ábelský se začal chechtat. V roce 2000 se dostali oba manželé do Guinnessovy knihy rekordů jako nejdéle žijící svatba. Vydrželi tam až do Joeovy smrti v březnu 2002. To mu bylo už 104 let a žil ve 3. století... Pohřben má táto ve zmrzlém Yukonu psí spáleni a jeho ostatky byly uloženy na kopci nad vesnicí Moosehide.

Annie žila ještě dalších 10 let. Byla už na vozíku v místním domově důchodců, ale pořád v krásné indiánské mokasíny ozdobené korálky. Zemřela v 101 letech věku, 24. října roku 2005. Protože Yukon nebyl ještě zamrzlý, ale už v něm pluly ledové kry, kvůli kterým nebylo možné pouštět loď, musel dopravit její tělo posledního odpůvku vedle jejího manžela vrtulník. Oba ti krásní lidé dnes mají hezky pomník poblíž bývalé indiánské osady Black City, kde se Anižka kdysi dávno narodila.

MIKIN, co to taky zkusí (tak dlouho vydrží)